

Chatten met een vreemde over verlies

THEATER

Life Streaming

door Dries Verhoeven

Gezien: 7/8 Zuiderpark, Den Bosch.

Te zien t/m zondag

Brief aan mijn rechter

door NTGent

Regie: Johan Simons. Gezien: 8/8

Verkadefabriek, Den Bosch.

Nederlandse tournee vanaf 22/1.

www.ntgent.be ●●●○

Waar de jongeman zich bevindt met wie ik een liveverbinding met de computer heb, blijft lang in het ongewisse. Is het Java? Is het een van de landen getroffen door de tsunami? In elk geval bevindt hij zich, net als twintig andere chatters uit een derdewereldland, ruim 8.000 kilometer oostwaarts. Bezoekers van de voorstelling *Life Streaming* van regisseur Dries Verhoeven staan via toetsenbord en webcam in contact met de andere kant van de wereld.

Het Festival Boulevard wil, aldus directeur Geert Overdam tijdens de opening afgelopen weekende, „nieuwsgierigheid wekken voor andere culturen”. *Life Streaming* heeft niets met regulier theater te maken. De toeschouwers zijn zelf de spelers. De chatters aan gene zijde van de aarde nemen het initiatief; het enige wat je hoort is het sluimerende geratel van toetsen en, aan het slot, het overweldigende ruisen van een tropische zee.

Het knappe is dat wij, deelnemers, ons niet kunnen verschuilen in het theaterduister. We zitten in een lange container, de zonwering sluit en om mij heen is iedereen vanaf de eerste seconde geconcentreerd aan het typen. Ik krijg prachtige observaties te lezen over omgang met de dood in het gindse land, over zeden en gewoonten. Ik krijg ook een vraag: „Welk verlies heeft je het meest aangegrepen?” Dries Verhoeven, toonaangevend regisseur van ervarings-

theater, weet op zeldzame wijze de toeschouwer bij het toneel te betrekken.

Omgang met de dood is ook de kern van het indrukwekkende *Brief aan mijn rechter*, een toneelbewerking van eergelijknamige roman van Georges Simenon. Soloacteur Frank Focketyne neemt plaats voor een spiegelwand en legt aan de rechter uit dat hij zijn minnares uit liefde en compassie doodde. Deze regie van Johan Simons vormt het tegenbeeld van Verhoevens regie: inleving, heftigheid, emotionele betrokkenheid van de acteur geven de toon aan. De tekst is ijzingwekkend. Focketyne als de arts Alvoine behandelt liefde en dood als een klinisch gegeven. In zijn bewegende spel toont hij als contrast alle emoties. Opeens beseft de toeschouwer dat deze hevige liefde wel naar de dood moest leiden. Dat is een confronterend inzicht.

KESTER FRERIKS

